

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1. (a)

PHỞ BÒ, MÓN QUÀ CĂN BẢN

Sao lại là quà căn bản?

Vâng, chính thế; người ta có thể nói rằng người Việt Nam có thể không ăn bánh bao, bánh bẻ, có thể không ăn mằn thắn hay mì, có thể không ăn xôi lúa, nhưng chắc chắn ai cũng đã từng ăn phở.

5 Rẻ lắm. Theo giá trị của đồng bạc bây giờ năm đồng một bát phở, mà ba đồng cũng được một bát phở ngon như thường.

10 Vì thế, từ cô bán hàng trong một cửa hiệu buôn cho đến một ông công chức, từ một bà mệnh phụ nhà có cửa võng son son thiếp vàng, đến một người thợ vất vả không đủ nuôi miệng, ai cũng ăn bát phở. Ngon miệng thì ăn hai, riêng tôi thì tôi đã từng thấy có người điếm tâm buổi sáng tới ba bát liền, mỗi bát tám đồng, vị chỉ hai mươi bốn, hai mươi nhăm đồng bạc.

Thật thế, phở đối với một hạng người, không còn là một món ăn nữa, mà là một thứ nghiện, như nghiện thuốc lào, thuốc lá, trà tươi, thuốc phiện.

15 Ngay từ đằng xa, mùi phở cũng đã có một sức huyền bí quyến rũ ta như mây khói chùa Hương đầy bước chân ta, thúc bách ta phải trèo lên đỉnh núi để vào chùa trong rồi lại ra chùa ngoài. Ta tiến lại gần một cửa hàng bán phở: thật là cả một bài trí nên thơ.

20 Qua lằn cửa kính ta đã thấy gì? Một bó hành hoa xanh như lá mạ, dăm quả ớt đỏ buộc vào một cái dây, vài miếng thịt bò tươi và mềm, chín có, tái có, sụn có, mỡ gầu có, vè cũng có. . . Người bán hàng đứng thái bánh, thái thịt luôn tay, thỉnh thoảng lại mở nắp một cái thùng sắt ra để lấy nước dùng chan vào bát. Một làn khói tỏa ra khắp gian hàng, bao phủ những người ngồi ăn ở chung quanh trong một làn sương mỏng, mơ hồ như một bức tranh Tàu về những ông tiên ngồi đánh cờ trong rừng mùa thu.

25 Trông mà thèm quá! Nhất là về mùa rét, có gió bắc thổi hiu hiu, mà thấy người ta ăn phở như thế, thì chính mình đứng ở ngoài cũng thấy ấm áp ngon lành. Có ai lại dưng vào ăn cho được. . .

Áy vạy mà người sành ăn phở, người ăn phở kỹ càng không thể dễ tính, nhất tề bước vào một cửa hiệu phở thứ nhất nào để mà ăn liều ăn lĩnh.

VŨ BẰNG

(Trích trong tập Miếng Ngon Hà Nội, NXB Văn Học, Hà Nội, 1994)

- Thảo luận đề tài chính trong viết bài này?
- Tác giả đã tạo và dùng hài tính như thế nào trong đoạn văn này?
- Phê bình cách dùng từ và câu của tác giả trong việc mô tả món phở.
- Sau khi đọc xong bài này, anh chị có cảm tưởng như thế nào về món phở Việt Nam? và tại sao?

1. (b)

NỖI LÒNG CHINH PHỤ

Thử tính lại diển khơi ngày ấy,
Tiền sen này đã này là ba.
Xót người lần lửa ải xa,
Xót người nương chốn hoàng hoa dặm dài.

5   Tình gia thất nào ai chẳng có?
          Kìa lão thân khuê phụ nhớ thương.
          Mẹ già phơ phát mái sương,
          Con thơ mẵng sữa và đương phù trì.

10   Lòng lão thân buồn khi tựa cửa,
          Miệng hài nhi chờ bữa mớm cơm.
          Ngọt bùi thiếp đã hiểu nam,
          Dạy con đèn sách thiếp làm phụ thân.

15   Nay một thân nuôi già dạy trẻ,
          Nỗi quan hoài mang mẽ biết bao.
          Nhớ chàng trái mấy sương sao,
          Xuân từng đôi mới đồng nào còn dư.

20   Kẻ năm đã ba cách diển,
          Môi sầu thêm nghìn vụn ngổn ngang.
          Ước gì gần gũi tác gang,
          Giải niềm cay đắng để chàng tỏ hay.

          Thoa cung Hán thưở ngày xuất giá
          Gương lầu Tần dầu cũ soi chung.
          Cậy ai mà gọi tới cùng,
          Để chàng thấu hết tấm lòng tương tư?

25   Nhẫn đeo tay mọi khi ngắm nghĩa,
          Ngọc cài đầu thưở bé vui chơi.
          Cậy ai mà gọi tới nơi,
          Để chàng trân trọng dấu người tương thân?

ĐẶNG TRẦN CÔN

(Trích trong Chinh Phụ Ngâm của Đặng Trần Côn, NXB Đồng Nai, 1995)

- Trình bày vai trò của chinh phụ trong gia đình qua đoạn thơ này.
  - Chinh phụ bày tỏ tình cảm của mình bằng cách gì?
  - Phê bình cách dùng từ ngữ trong đoạn thơ.
  - Theo anh/chị kết cấu của đoạn thơ đã tạo nên ý nghĩa như thế nào?
-